

SULEQATIGIISITSUT
SAMARBEJDSPARTIET

EM 2018/52

EM2018/53

EM2018/54

EM2018/55

Tillie Martinussen

16. oktober 2018

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte forslag om ophævelse af § 20, stk. 4, i Inatsisartutlov om alkohol, således at det bliver muligt for unge mennesker under 18 år at gå på café med hinanden efter klokken 20 og drikke en kop varm kakao, en sodavand eller lignende.
(Medlem af Inatsisartut; Malene Rasmussen)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at fremsætte forslag til ændring af Inatsisartutloven om alkohol, således at butikernes salg af alkoholholdige drikke mandag til lørdag må finde sted fra kl. 10 til kl. 20.
(Medlem af Inatsisartut, Randi Vestergaard Evaldsen)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte forslag til ændring af Inatsisartutloven om alkohol, således at lovens forbud mod enhver form for reklamer for alkoholholdige drikke enten ophæves eller erstattes af et mindre vidtgående reklameforbud.
(Medlem af Inatsisartut, Randi Vestergaard Evaldsen)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte forslag om ophævelse af § 28 i "Inatsisartutlov om alkohol", således at alkohol ikke skal afskærmes fra andre varer i butikken.
(Medlem af Inatsisartut, Randi Vestergaard Evaldsen)

Vi er fuldt ud enige i forslagene 52 og 53, og deres meget velargumenterede argumenter, som vi tilslutter os fuldt ud. Vi foreslår at sløjfe § 20 stk. 4, som påpeget i punkt 52. Ligeledes er vi enige i argumentationen i forslag 53, og kan fuldt ud bakke op om dette, og vil i tilgift foreslå at man samler de økonomiske og administrative konsekvenser for begge forslag, der angives til et halvt årsværk, og slår dem sammen af besparelsergrunde. Således behøver det slet ikke at andrage samlet set et helt årsværk, og vi tvivler på, at det andrager et halvt – med de 2 forslag tilsammen.

Vi mener grundlæggende, at man lovgivningsmæssigt forsøger at regulere sig ud af en række problematikker, som skal antages forebyggende, samt behandlende, og nu hvor misbrugsbehandling, det i forslag 53 angivne "rus drikkeri", kan behandles gratis, mener vi at vi bør lægge de resterende indsatser i forebyggelse og ikke forbud eller indskrænkelse.

Vi er klar over, at der er lokale steder med meget høje forekomster af rusdruk, hvorfor vi skal opfordre Naalakkersuisut til at målrette indsatser særligt disse steder.

Med hensyn til punkt 54, er der en række ting at tage hensyn til. Bl.a. markedsføring af lokale producenter

SULEQATIGIISITSUT
SAMARBEJDSPARTIET

på Facebook, og andre steder. Når det så er sagt, er vi enige i, at forbud slet ikke er vejen frem, men mere oplysning og forebyggelse er. Lad os dog hælde penge i sport, kultur, uddannelse og styrkelse af sociale kår for børn og unge. Lad os bruge kræfterne på at undervise i resiliens – modstandskraft, og at bryde den sociale arv i misbrugsfamilier.

Lad os bruge kræfterne på, at sikre at lokale kan fortælle nyheder, uden at forherlige – men som kan fortælle deres målgruppe, at de nu har noget på tilbud eller noget nyt, lokalt fremstillet.

Det er ganske enkelt tåbeligt at tro man kan anvende forbud i en verden, hvor reklamer overfalder dig på Facebook, på baggrund af hvad du søger efter online, og endda i visse tilfælde, pba. mikrofoner der er sat til algoritmer, der aflytter vores samtaler efter kodeord, og dernæst præsenterer os for reklamer for forbrug.

I stedet er det igen: Forebyggelse, forebyggelse, forebyggelse, behandling, tidlige indsatser og så videre der virker.

Desværre, for selv om det helhjertet er et forsøg på at udbedre nogle mønstre, er vi enige med Demokraterne i, at dette ikke gøres ved bl.a. denne markedsføringslov der i bedste fald er naiv, og i værste fald hæmmer vort eget erhvervsliv. Igen.

Ligeledes mener vi ikke, at det er afgørende med gardiner og afskærmning. Havde man ønsket en effekt hvor børn og unge ikke så misbrugere – hvilket man ikke kan garantere under alle omstændigheder – kunne man have overvejet noget a la Systembolaget i Sverige, med en behørig overgangsordning.

Ligeledes kunne et passioneret Naalakkersuisut omkring netop dette forslag, have valgt at kanalisere særlige tilskud til alle mulige ikke-rentable støtte-ordninger, over i erhvervslivet for netop indførslen af gardinerne, eller hvis man ønsker en Systembolaget-ordning. Således havde man ikke påført et i forvejen presset erhvervsliv tossede afgifter igen, igen. Dét gjorde man ikke.

Man kunne også have givet en passende indfasning, eller lyttet på alle de gode røster der var fra netop erhvervslivet – og ønsker om samarbejde, da de kom løbende.

Det gjorde det daværende Naalakkersuisut heller ikke, hverken før eller efter koalitions skiftet i sidste periode.

På den ene side ønsker vi stærkt erhvervsliv, på den anden side regulerer vi ganske urimeligt i hovsolutionsninger og afgifter igen og igen.

Tror vi virkelig at erhvervslivet ikke netop er borgere i dette land, som er ligesom dig og mig?

Man kan ikke regulere eller behandle misbrug ved forbud.

Samarbejdspartiet indstiller derfor punkterne 52, 53, 54 og 55 til vedtagelse, og vil stemme for disse.